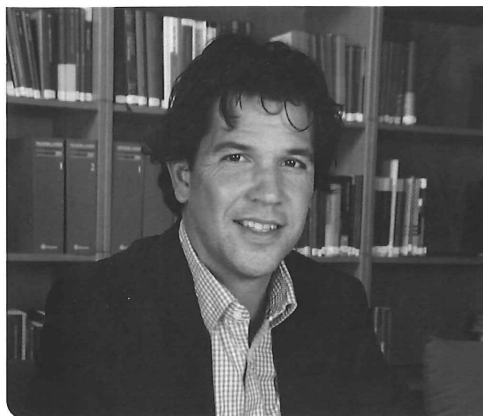

Machine voorraden (machinerichtlijn 2006/42/EG)

Wat moet gedaan worden met machines die nog op voorraad stonden voordat de nieuwe Machinerichtlijn 2006/42/EG van kracht is gegaan? Voorop gesteld dient te worden, dat van machines die op 29 december 2009 nog ergens in Europa in een magazijn stonden (en bestemd zijn voor de Gemeenschapsmarkt) niet per definitie kan worden aangenomen dat deze nog niet in de handel zijn gebracht. Het gaat er om of deze in voorraad zijnde machines op het moment van de inwerkingtreding van de nieuwe richtlijn 2006/42/EG reeds als "in de handel gebracht" mochten worden beschouwd.

Mr. Michael Gerrits - Advocaat Intellectuele Eigendom, (Europese) productregelgeving & aansprakelijkheidsrecht bij Van Diepen Van der Kroef

Het begrip "in de handel brengen" staat hier dus centraal. Een product wordt in de Gemeenschap in de handel gebracht wanneer het voor het eerst beschikbaar wordt gesteld. Dit wordt geacht plaats te vinden wanneer een product na de productiefase wordt overgedragen met de bedoeling van distributie of gebruik op de markt van de Gemeenschap. Geïmporteerde producten voor eigen gebruik worden om die reden dus ook geacht in de handel te zijn gebracht op het moment dat ze de Gemeenschap binnenkomen.

Het begrip in de handel brengen slaat voorts op elk product afzonderlijk, niet op een type product, bijvoorbeeld wanneer het in serie is gefabriceerd.

De overdracht van het product vindt plaats van de fabrikant, of diens gemachtigde vertegenwoordiger in de Gemeenschap, naar ofwel de in de Gemeenschap gevestigde importeur ofwel de persoon die verantwoordelijk is voor de distributie van het product op de markt van de Gemeenschap. De overdracht kan ook rechtstreeks plaatsvinden van de fabrikant, of diens gemachtigde vertegenwoordiger in de Gemeenschap, naar de eindconsument of eindgebruiker.

Diverse mogelijkheden

Wanneer het een fabrikant of een importeur van een (na 29 december 2009) buiten de Gemeenschap gekochte machine betreft, dan zal de machine

waarschijnlijk nog niet in de handel zijn gebracht en is richtlijn 2006/42/EG van toepassing. Ook al is deze in 2009 geproduceerd en stond deze in de voorraadhal van deze fabrikant klaar voor verkoop (het enige dat nog ontbrak was een koper) en ook al is deze machine voor 29 december 2009 buiten de EER in het verkeer gebracht.

Is men daarentegen een distributeur, die de machine voor 29 december 2009 heeft gekocht van een in de Gemeenschap gevestigde fabrikant (niet daarbuiten!) maar nu pas (in 2011) doorverkoopt (of kan doorverkopen), dan kan de machine worden geacht al in de handel te zijn gebracht. De oude richtlijn 98/37/EG is nog van toepassing.

Economische crisis

Toen richtlijn 2006/42/EG in werking trad, baarde deze situatie bij veel (Europese) fabrikanten van machines grote zorgen vanwege de economische crisis. De verwachting was dat men óf met grote voorraden kwam te zitten óf dat men veel kosten moest maken om de machines alsnog "geschikt" te maken voor de nieuwe richtlijn 2006/42/EG. Medio 2009 is door de brancheorganisatie Orgalime dan ook aan de Europese Commissie de vraag voorgelegd of, en zo ja onder welke voorwaarden, machines die geproduceerd zijn in 2009 (of eerder), maar vanwege de crisis (orderterugloop) niet voor 29 december 2009 zijn uitgeleverd, toch als "in de handel gebracht" kunnen worden beschouwd. Anders ge-

zegd, behoeven deze machines daarmee "slechts" te voldoen aan de bepalingen van de oude richtlijn 98/37/EG?

Oplossing in "most cases"

Mevrouw Alexandra Jour-Schröder van de Europese Commissie, D-G Ondernemingen, heeft per brief d.d. 30 oktober 2009 aan Orgalime geantwoord, dat - in de meeste gevallen - ook machines die (1) in 2009 naar de distributieketen zijn verplaatst, waarmee ook de distributieketen van de fabrikant zélf wordt bedoeld, en (2) welke vergezeld gaan van alle verplichte en juiste documentatie, als "in de handel gebracht" mogen worden beschouwd. Deze zouden dan (nog) mogen voldoen aan richtlijn 98/37/EG.

In de brief van mevrouw Jour-Schröder is uitdrukkelijk vermeld dat deze mening in de "most cases" een oplossing biedt. Dit betekent, dat men in een individueel geval hieraan géén, althans niet zonder meer, rechten kan onttelen. Of een fabrikant hiermee weg kan komen, zal dus van geval tot geval moeten worden beoordeeld, aan de hand van de exacte feiten. Bovendien is het antwoord van de Europese Commissie uitdrukkelijk geen wettelijke uitzondering. De brief van de Europese Commissie is dan ook absoluut niet juridisch bindend en kan niet in de plaats worden gesteld van de officiële wetgeving. Een (Europese) rechter heeft uiteindelijk het laatste woord over de interpretatie van de relevante wetgeving en hij/zij kan er heel anders over denken. ■